

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

8a an. 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Intâia lege

Cea dintâi lege fiecare om o poartă în inima sa, care nu ne îndeamnă decât la bine

S'a spus cu prilejul schimbărilor din urmă dela cârma țării, că avem prea multe legi, că dela unire, s'au adus de toate guvernele legi ca cerul și țara tot nu s'a procopsit. Legile ori cât de bune, nu aduc nici un folos, dacă nu sunt puse în aplicare de oameni harnici. Nu legile ci munca mântue o țară. Cât privește legile nu va fi nici o supărare dacă ani de zile nu se vor mai aduce altele nouă. De altfel, când te gândești bine, o singură lege e de ajuns, legea întâia care-i sosisă chiar de Dumnezeu în inimile noastre. Aceasta întâia lege poruncește: *Să nu faci nimic ce este împotriva conștiinții tale*, care-ți arată binele și răul.

Cine ține această lege are o călăuză sigură în toate zilele vieții sale, ori în ce slujbă ar fi pus, chiar dacă nu ar cunoaște, ori nu ar mai avea pentru călăuzirea sa, și alte legi.

Intr'adevăr în lumea lipsită de înțelegere și voință, adevărat în toată viața de pe pământ, luând afară viața omenească, toate lucrurile se petrec după legi anumite, fără greș, ca la o poruncă mai înaltă și de aceea toate merg strună, după regulă și lege, afară doar când se întâmplă ceva neobicinuit: un cutremur, o izbucnire de vulcan, un potop.

Ziditorul a lăsat și pentru viața omenească, adică pentru lumea care e înțelegătoare și are voință, o lege mare, pe care dacă ar ținea-o oamenii totdeauna, lucrurile s'ar petrece și în viața omenească în cea mai bună regulă: ar stăpâni pe pământ dreptatea, iubirea frățească, pacea, fericirea, mulțumirea tuturor.

Aceasta lege e aceea a conștiinții care-ți spune să faci binele și să încun- juri răul, și când e vorba de tine, și când e vorba de alții.

E o lege aceasta care nu-i sosise pe hârtie, nici săpată în piatră, ci în inimă. *Ne naștem cu ea*, e așezată în firea noastră de mâna lui Dumnezeu.

Pentru cine o ține pe aceasta, adevărat pentru cine ascultă de judecătorul de el însuși, toate legile celealalte date de Dumnezeu, de Biserică sau de oameni, sunt ușor de ținut. Pentru că toate legile din lume, din orice izvor au pornit au aceeași simțire: să ne ajute a face bine și a înconjura răul.

Mai mult de cât atâta: Numai cine ține legea conștiinții din el poate să înțeleagă bine celelalte legi, și le poate îndeplini fie că e vorba de el fie că e vorba de alții.

De aceea credința fie cărui om trebuie să fie ca să asculte totdeauna glasul conștiinții sale, a sufletului său, și să nu săvârșească nimic împotriva acestei conștiințe. Cine-și va păstra așa de curată inima cu legea scrisă în ea, va fi un bun fiu, părinte, soț de căsătorie, un bun judecător, legiuitor, bun cârmuitor, chiar dacă n'ar mai cunoaște și alte legi. Cel care lucrează împotriva legii din inima sa, împotriva legii conștiinții, va fi un rău părinte, un rău copil, rău soț, rău legiuitor ori cârmuitor, chiar dacă ar cunoaște sumedenie de legi. Pentru că nu le va împlini după dreptate și iubire legile pe cari le-a învățat, dacă nu ascultă, legea cu care s'a născut și care-i spune să se ferească de rău și să facă binele.

De aceia fericite sunt numai țările și popoarele la cari toți țin această lege, și mai ales toți diregătorii sunt aleși dintre oamenii cei mai de omenie, adică dintre aceia cari nu calcă nici odată glasul conștiinții lor ce le descopere cu ori ce prilej, binele sau răul.

„Astra“.

M. Sa Regele se îngrijește de aproape de treburile țării. În ultima întâlnire pe care a avut-o dl N. Iorga cu M. Sa Regele, prim-ministrul țării a raportat M. Sa despre măsurile pe cari guvernul le crede necesare pentru ușurarea vieții. M. Sa Regele cu această ocazie și-a exprimat dorința ca în fiecare săptămână cel puțin odată să se adune la palatul regal, pentruca însuși M. Sa să prezideze consiliul de miniștri. Prin aceasta M. Sa merită și mai mult iubirea poporului, căci se dovedește a fi un conducător fără preget și cu inimă simțitoare față de năcazurile supușilor săi.

Nu se mai poate intra la ministere.

Consiliul de miniștri, într'una din consfăturile avute în zilele acestea, a hotărât, ca nimenea să nu mai poată intra în ministere ori în alte oficii de stat, afară de poștă, poliție și alte oficii cari sunt anume făcute pentru servirea tuturor. De acum înainte dacă are cineva vreun năcaz la ministerul de finanțe, sau la ori care alt oficiu de stat, va trimite o cerere. Cererea se va înregistra și va aștepta cu numărul de înregistrare în mână să-și cetească hotărârea ce i s'a pus pe cerere în „Buletinul oficial de informațiuni“. Adevărat guvernul scoate o foaie, în care în fiecare zi se publică hotărârile puse pe diferitele cereri. Hotărârea cererii trebuie să fie dată cel mai târziu în timp de 10 zile. Funcționarul care nu va răspunde în acest timp tuturor cererilor primite, va fi pedepsit cu bani și dat afară din slujbă. Porunca e bună și frumoasă, să vedem însă cum ieșim cu primirea ei în faptă, căci la noi sunt așa de câniți anumiți oameni, numai încât tăind și spânzurând îi poți speria să fie corecți și sârguincioși în slujbe.

Catolicii din Statele Unite Nord-americe muncesc din greu și au izbânde

cu adevărat vrednice de a le ști și cetitorii noștri. Astfel, în cursul anului 1930, numărul catolicilor a crescut cu 13,391, ajungând numărul lor total la 20 milioane 91 mii 593. Au trecut dela alte credințe la catolicism în anul din urmă 39,528 înși. Tot anul trecut s'au hironit 939 preoți, așa că americanii au astăzi 27,854 preoți, dintre cari 8552 călugări. Parohiile s'au înmulțit cu 62, având astăzi 12,475. S'au deschis anul trecut 10 seminarii teologice, așa că sunt astăzi cu totul 145. Studenții în teologie s'au înmulțit cu 1316, fiind astăzi 17,616 teologi. Școli secundare pentru băieți au 222, pentru fete 725, școli primare catolice 7387, pe cari le-au vizitat 2 milioane 283 mii 84 elevi. Iată, ce progrese minunate fac, an de an, catolicii din Statele Unite Nordamericane. Câte lucruri frumoase am putea învăța noi Românii uniți dela acești catolici!

Câteva pilde din sf. Scriptură

Am arătat că sfânta Scriptură este cea mai bună mângâiere a noastră, în toate necazurile, durerile și suferințele noastre. Invățătura pe care o putem scoate din Cartea cărților se poate cuprinde scurt în propoziția următoare: *Dumnezeu pedepsește mai ales pe copiii săi cei mai dragi; pe aceștia îi bate cu sbiciurile durerii, ca să-i trezească din amorfeala păcatului și să-i întoarcă la calea adevărului.* Adevărul acesta se poate dovedi foarte frumos din sf. Scriptură. Iată câteva pilde:

În veacurile cele dintâi ale lumii, când trăiau încă strămoșii noștri Adam și Eva, oare pe cine să fi iubit Dumnezeu mai mult decât pe *Avel*? Și, cu toate acestea, ce se întâmplă? Bietul *Avel*, bunul și nevinovatul, a cărui jertfă a fost primită de către Dumnezeu, este omorât de însuși fratele său *Cain*. Dar oare pe *Iosif*, fiul patriarhului *Iacob*, să nu-l fi iubit Dumnezeu? Era doară, fără îndoială, cel mai bun fiu al bătrânului. Și iată ce pățește. Frații lui, cari îl urau din toată inima lor, s'au adunat la sfat, ca să hotărăască, ce este de făcut cu el, să-l omoare ori să-l facă pierdut. L-au ascuns deci într-o fântână și l-au vândut unor negustori, cari la rândul lor, l-au vândut faraonului egiptean, care l-a așezat în fruntea slujitorilor săi. Oam însă *Iosif* era băiat frumos, soției faraonului i-a plăcut de el și l-a îndemnat la păcat. *Iosif* însă nu s'a învoit, de aceea împărăteasa l-a părut faraonului, învinovățându-l de alte păcate. Și bietul *Iosif* era cât pe aci să-și piardă viața, a stat în schimb peste doi ani în temniță, suferind grozav de mult. Nu tot așa a pățit și *Moise*, acel mare proroc al poporului jidovesc, care a fost învrednicit de atâtea ori să vorbească, aici pe pământ, cu însuși Dumnezeu? El, cel crescut în curtea faraonului, n'a fost oare silit să ia lumea în cap și să-și câștige pâinea de toate zilele, ca păstor la oi? Și câte necazuri, neajunsuri și dureri nu i-a pricinuit însuși poporul său jidovesc, încât și-a rugat, de câteva ori, chiar moartea? Iar pe urmă a trebuit să moară departe de pământul făgăduinței.

Pe *David* Dumnezeu a voit să-l facă rege al poporului său, pe care avea să-l conducă la cucernicie și fericire. Pentru ajungerea acestei țante însă câte a suferit *David*? El a fost mai întâi păstor, și astfel a putut să cunoască marea bunătațe a lui Dumnezeu. Întărindu-și credința în Dumnezeu tot mai mult, el învinge pe uriașul *Goliat*, iar prin aceasta câștigă încrederea poporului de așa încât a trebuit să sufere regele *David* în vremea domniei sale, mai întâi dela *Saul*, pe urmă chiar și dela feciorul lui *Saul* *Ionatan*, care era prietin bun al lui *David*. Însă pe urma acestor suferințe *David* s'a oțelit și a ajuns unul dintre cei mai de seamă conducători ai poporului jidovesc.

Manasse, un alt rege al poporului jidovesc, cât a avut de suferit. El a domnit 55 de ani în Ierusalim, dar s'a purtat rău, așa că poporul jidovesc nici când n'a fost mai destrăbălat, ca în vremea sa. Dumnezeu însă, care n'a voit să-l piarză, ci să-l întoarcă la pocăință, trimite atunci asupra lui oștirile regelui Asiriei, cari îl fac prizonier, și-l duc legat în lanțuri la Babilon. Văzându-se *Manasse* în această mare strâmtoare, începe a se întoarce la Iehova, se umilește și se roagă, din tot sufletul său. Dumnezeu îi ascultă rugăciunea, îi dă prilej să ajungă din nou acasă, unde își recunoaște, și în fața poporului, fărâdelegile sale, dărâmă idolii, zidește altar lui Iehova și poruncește poporului să facă rugăciuni de ispășire către Iehova, Dumnezeu cel adevărat. D'apoi prorocii câte au avut de suferit? Pe unul l-au aruncat în fântână, pe altul l-au ucis cu pietrii, pe celalalt l-au tăiat cu firezul și așa mai departe. Cine au fost însă mai oamenii lui Dumnezeu, decât prorocii Vechiului Testament.

Sf. Ioan Botezătorul, cel mai mare dintre oameni, cât a trebuit să sufere, pânăce în slârșit *Irod* a poruncit să i-se taie capul. *Sf. Ioan Evanghelistul* a fost, fără îndoială, învățacelul cel mai iubit al Domnului, și cu toate acestea cât a trebuit să sufere! A fost doară aruncat într-o căldare cu ulei fierbinte, dar n'a murit, pentrucă îi făgăduise Domnul că va muri cu moarte firească. Dar *sf. Apostol Pavel*? Iată ce ne spune el însuși, despre sine: „Întru ostenele mai mult, în bătăi peste măsură, în temniță mai mult, în morți de multe ori. Dela Jidovi de cinci ori câte patruzeci fără una am luat. De trei ori cu toiege am fost bătut; odată am fost bătut cu pietrii; de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi întru adânc am petrecut. În călătorii am fost adeseori, cu primejdii pe ape, în necazuri dela tâlhari, în necazuri dela neamul meu, în necazuri dela păgâni, în nevoi în cetăți, în nevoi în pustie, cu primejdie în mare, în nevoi între frații cei mincinoși; în ostenele și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în golătate... În Damasc mai marele poporului pus de Areta împăratul păzia cetatea Damascului, vrând să mă prinză; și pe o fereastră, într-o coșniță m'am slobozit peste zid, și am scăpat din mâinile lui... Datu-mi-s'a mie îmbolditor trupului ingerul satanei, ca să mă bată pe obraz. Pentru care lucru de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l alunge dela mine; și mi-a zis: »destul îți este darul meu, căci puterea mea întru neputință se vede desăvârșită. Așadară cu bucurie mă voiu lăuda mai mult întru neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos. Pentru aceea mă bucur întru neputințe, întru defăimări, în lipsuri, în prigoniri, în strâmătorări pentru Hristos, căci când sunt slab atunci sunt tare» (II. Corinteni 11, 23—27 și 32—33; 12, 7—10). Și *sf. Pavel* pe urmă mai sufere și moarte de martir, tăindu-i-se capul.

Că Dumnezeu are anumite intenții înalte, când trimite asupra noastră durerile, necazurile și nefericirile, se vede și din răspunsul dat de Mântuitorul învățăcelilor săi, cari, văzând pe *orbul din naștere*, l-au întrebă: »Rabbi, cine a păcătuit, acesta, au părinții lui, de s'a născut orb?« Răspuns-a *Isus*: »Nici acesta nu a păcătuit, nici părinții lui: ci ca să

se arete lucrurile lui Dumnezeu întru el» (Ioan 9, 2—3).

Cel ce vrea apoi să se convingă mai deplin despre înțelesul dragostei în viața omenească, să cetească cartea lui *Iob*, unde va afla cele mai minunate mângâieri.

Aflându-le toate acestea, dragă creștine, nu mai cârți împotriva lui Dumnezeu: Te-au dat afară din slujbă? Aceasta s'a făcut poate, ca să te pocăiești, ca să nu fii prea încrezut, ca să te întorci la Dumnezeu. Ai ajuns de mic copil orfan? Da, poate părinții tăi au fost prea trecători în vederea a greșelilor tale, și, dacă trălau te alegeai un răsfățat și om de nimica. Așa însă ai apucat pe mâinile străinilor, cari te-au crescut aspru și au făcut din tine om muncitor și cu frica lui Dumnezeu. Ai ajuns, tu ori careva dintre tăi, la boală și mare neputință? Poate că altfel nici tu nici bolnavul respectiv nu s'întoreea niciodată la Dumnezeu. Așa însă te-ai reîncreștinat nu numai tu sau bolnavul tău, ci și ceilalți membri ai familiei tale. Cu un cuvânt fiecare nefericire, fie care durere își are tâlcul ei minunat.

Iar dacă nici acum nu-ți poți tâlcui nenorocirea ta, îți dau eu aici receptivitate, pentru care nu trebuie să-i plătești nici medicului nici farmacistului, un recept care te va vindeca cu siguranță. Cumpără-ți sf. Scriptură a Noului Testament, deschide-o la sf. Mateiu cap. 23, vers 44 și 45 și fă tot ce este prescris acolo, și vei vedea, că altfel vei privi după aceasta lumea. Dar fiindcă cei mulți vă veți plânge, că n'aveți bani, iată vă decopiez aici receptul acesta, numai să-l faceți și să beți medicina prescrisă. Iată-o: »Iubiți pe vrăjmașii voștri, grație de bine pe ceice vă grăiesc pe voi de rău, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru ceice vă asupresc pe voi și vă prigonesc pe voi, ca să fiți fiii Tatălui vostru, carele este în ceruri; că soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti«. Făcându-le toate acestea, te vei vindeca, cu siguranță, de orice murmur și cârtire împotriva Domnului, și vei fi fericit deplin.

Părintele Iuliu

Schimbarea președintelui francez

În ziua de 13 Iunie se împlinise sorocul conducător al dlui Doumergue, fostul președinte al Franței. Noul ales, este dl Doumer, fiul unui muncitor. Ziua de 13 Iunie era ziua aceea când noul președinte trebuia să preia cărma țării. Acest lucru s'a făcut cu o sărbătorire deosebită. Înainte de a-se preda puterea conducerii, mai multe delegații, din țară și mulțumit dlui Doumergue pentru buna și înțeleptă telegătoarea sa conducere. Noul președinte dupăce a preluat cărma țării a spus că Franța și de acum înainte va lupta pentru păstrarea păcii între popoare. Dl prim-ministru *Savoy* a prezentat demisia guvernului, dar președintele n'a primit-o.

Explozie într-o mină de cărbuni

La mina de cărbuni din *Wenzelslausgrub* din Germania, s'a produs în zilele acestea nouă explozie de gaze care a costat viața câtorva mineri. Dintre oamenii cari munciau în mină au fost omorâți 7 și răniți rău patruzeci. Jalea e mare și acum, dar departe multă vreme de aceia din anul trecut, când în aceeași mină au fost omorâți peste o sută de muncitori.

Deschiderea Parlamentului

Cuvântul M. S. Regelui — Adunarea Deputaților ține câte trei ședințe la zi — La dezbateri au ajuns mai întâi așa numitele „validări“, adică întărirea alegerilor făcute — Ungurii și comuniștii s'au purtat provocator în ședințele dintâi

17 Iunie

Luni, în ziua de 15 Iunie, s'a făcut la București deschiderea sărbătorească a noului parlament. Deschiderea s'a făcut cu parada obișnuită. Plecarea M. Sale Regelui spre Dealul Patriarhiei, unde se află palatul Camerei, a fost vestită prin 101 bubuituri de tun. Suveranul a sosit în trăsura de gală însoțit de călăreți din trupele de gardă regală.

În biserica Patriarhiei s'a slujit un serviciu dumnezeesc, la care au fost de față toți miniștri, înalții slujbași ai statului, deputații și senatorii cei noi, ofițerii superiori și altă lume oficială.

Deschiderea parlamentului însuși s'a făcut după slujba dumnezească. Toți deputații și senatorii erau în haine de sărbătoare. Înainte de deschidere, cei cari au mai fost parlamentari se salutau cu zimbete de prietenie, chiar și dacă la alegeri au fost contrari la cuțite. Cel mult se gândeau acum, privind-se: iată, tot sunt aici și eu, cu toatecă nu ne-am dorit unii pe alții!

Portarul dela Cameră se uita și el cu bucurie la cei bătrâni, ca la vechi cunoștinți, și cu bunăvoință la cei tineri, dar și cu mirare: Oare de unde va fi răsărit atâta zbeg de om nou.

La ceasul hotărât a sosit M. S. Regele, însoțit de Voevodul Mihai și de Alteța Sa Principele Nicolae. Intrarea Suveranului a fost salutată de foarte calduroase strigăte de „trăiască“. S'a făcut apoi liniște de sărbătoare și, stând în picioare dimpreună cu toată adunarea, M. S. Regele a dat cetire așa numitului „Mesaj Regal“, care cuprinde planurile de muncă ale Corpurilor Legiuitoare și ale noului guvern. Mesajul este un fel de legământ, în care se arată cum înțelege noul guvern dimpreună cu parlamentul, să lucreze la fericirea țării. Mesajul este și scris de către guvern și Regele numai îl cetește, semn că guvernul este răspunzător de ceea ce cuprinde.

În ceea următoare tipărim în întregime Mesajul Regal, ca cetitorii noștri să vadă cu ochii lor ce cuprinde cuvântul regesc de deschidere a Cor-

purilor Legiuitoare. Adevărat că Mesajul este ținut într'un grai înalt, mai greu de înțeles pentru oamenii cu școală mai puțină, însă în fiecare comună preotul sau învățătorul vor putea lămuri oamenii părțile greu de înțeles.

Mesajul Regal

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

În urma disolvării Corpurilor Legiuitoare și a alegerilor generale, v'am convocat într'o sesiune extraordinară menită, prin măsurile ce veți vota, a face față nevoilor imperioase urgente ale țării. Noua reprezentanță națională, în care se întâlnesc toate partidele și grupările politice, are sarcina deosebit de grea ca, lăsând pentru o vreme tot ceea ce le desparte, să aducă la îndeplinire măsurile menite a face din această țară binecuvântată și din popoarele ei, în fruntea cărora, prin vechime, muncă, vitejie și sacrificii, stă nația românească, ceea ce o lungă tradiție și bogățiile neasemănate a tuturor producțiilor impun ca o sacră datorie.

Tristul spectacol al unor continue neînțelegeri, care pot compromite instituția parlamentară însăși, ale căror origini le găsim și în propriul nostru trecut, trebuie să facă loc unei conlucrări spornice, singura în stare să înzestreze Statul și — Țara, cu așezăminte durabile, nespuse schimbărilor dela un regim la altul.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Ținta de căpetenie a guvernării care se deschide e să readucă în țară acea stare de spirit, nutrită din libertate, dar sprijinită pe autoritatea prea mult slăbită, stare de spirit care, prin solidaritatea pe care o reprezintă, a fost tăria poporului românesc chiar în acele locuri unde lipsia viața din sine stătătoare. A trezi inițiativele adormite, a le ar-

Foia „UNIRII POPORULUI“

Șapte sute ani dela moartea sfântului Anton de Padua

Toți ați auzit vorbindu-se despre sfântul Anton de Padua, marele făcător de minuni. Biserica în anul acesta sărbătorește al șaptelea centenar al morții sale și pretutindeni, dar mai ales la Padua, orașul său, se fac mari serbări în cinstea sa. Pentru a da o mai mare strălucire acestor sărbători, Sf. Părinte Papa Pius XI a trimis episcopului din Padua o scrisoare, prin care preamărește pe acest mare sfânt, pe care ni-l recomandă ca pildă vrednică de urmat.

Iată cum începe acest circular al Papei: „Cinstiți frați, mântuire și binecuvântare apostolică.

„Sărbătorile sfântului Anton, cari se vor face în cursul acestui an, cu prilejul centenarului al șaptelea al morții făcătorului de minuni din Padua și cari se vor continua în anul viitor, nădăjduim că vor spori evlavia credincioșilor și ne vor aduce mântuirea sufletelor.

„Cum vom putea să nu credem că sf. Anton, chemat pretutindenea prin rugăciuni comune și fierbinți, nu va umple sufletele noastre de credință și iubire creștinească și nu ne va îndrepta privirile sufletului departe de grijile pământești, către fericirea veșnică și cerească?

„Cum să nu fim siguri de neamăratele foloase ce vor urma, nu numai pentru singuraticile persoane, ci pentru întreaga societate civilă?

„Precum sf. Anton, prin deșteptăciunea și virtuțile sale creștinești a îmbunătățit veacul său turburat și plin de moravuri desfrânate, tot așa putem nădăjdui că și cu prilejul acestei pomeniri, care ne va însufleți inimile și sufletele, și veacul nostru va fi deasemenea dus către adevărul cel mai mare și mai nobil, pentru care suntem născuți și mențiți.

„Dar pentruca cerințele și nădejile noastre să nu ne fie înșelate, pe făcătorul de minuni din Padua nu trebuie să-l cinstim numai în afară, ci să ne năzuim pe cât putem să imităm și virtuțile sale mărețe. În acest scop sf. Augustin ne pune înainte cuvintele: „Dragostea creștinească, oriunde ar fi, trebuie să luere; chiar și credința lucră prin dragoste“. (Ps. XXXI, 6).

„Se știe că cea mai mare parte a credincioșilor însoțoară pe sf. Anton cu un cult mare și îi îndreaptă nenumărate rugăciuni. În virtutea puterii apostolice cu care suntem înzestrați prin harul lui Dumnezeu, socotim potrivit să arătăm înfățișarea acestui crou al sfințeniei, și să amintim virtuțile sale.“

Și acum, să vedem, pe scurt, viața acestui mare sfânt, despre care însuși Părintele Creștinătății vorbește atât de frumos și despre care sf. Părinte Papa Leon XIII a zis: „Printre marii oameni, a căror virtuți și fapte au adus glorie Portugaliei, este fără îndoială și

sf. Anton, zis de Padua, din pricina jocului morții sale. Vestea minunilor sale, răspândite în toate țările, a mărit renumele Portugaliei și mai ales al Lisabonei, care-l cinstește ca pe unul din cetățenii săi.“

Tinerețea și chemarea

Sf. Anton s'a născut în Lisabona, capitala Portugaliei, în anul 1192, dintr'o familie renumită. Era înzestrat cu însemnate însușiri naturale. Nobieța rangului precum și foloasele averii i-au dat voie să-și prevadă, ba chiar să-și asigure un viitor nelipsit de nici o bucurie și de nici o plăcere.

Dar, în floarea tinereții, renunță cu bucurie la bucuriile familiei, la chemările pasiunilor și la fegăduințele viitorului, și, umilit, îmbracă haină „Ordului canonicilor sfântului Augustin“. Dornic însă de o fericire mai mare și de o viață mai aspră, intră cu toată ardoarea sufletului său în Ordul, care toamă atunci se forma, al sf. Francisc de Assisi. Sub regulile acestui Ord, el făcu îndată progrese uimitoare, încât se părea că înaintează în fiecare zi, cu un pas din ce în ce mai repede către culmea tuturor virtuților.

Curățenia sa — Lupta contra patimilor

Printre podoabele cu cari sf. Anton se năzuia să-și îmbrace sufletul, strălucește mai ales neprihănirea și curățenia sufletului său, care l-a făcut să fie privit de toți oamenii ca un înger sub formă omenească.

moniza în iubirea pentru țară, a respecta acțiunea de stat menită a da forme acestei armonii, în aceasta stă soluția cea mare a greutăților, care nu pot dispărea fiind soluționate numai pe latura orânduirilor de ordin material.

Veți avea să simplificați în toate domeniile un aparat de stat prea greu pentru o societate al cărui caracter a rămas în mare parte pe linia vechilor datini și care se cere îndreptată, altfel decât printr-o greoaie legislație, în aspirațiile ei către o viață modernă.

Organizația ministerelor va trebui încă de acum să sufere îndreptările însemnate pe care și le-a propus Guvernul Meu. Între dănsese va fi și aceea de a face din legea administrativă un instrument de cârmuire mai practic decât în forma ei actuală.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Socotellile Statului urmând a fi puse de acord, atât la cheltueli, cât și la venituri cu realitățile și cu posibilitățile momentului, vi se va supune o rectificare a bugetului în curs pentru aplicarea lui în al doilea semestru al anului. O serie de măsuri în legătură cu această rectificare va fi adusă înaintea Domnilor Voastre. Finanțele țării vor fi supuse unei atente revizuirii, al cărui punct central va fi revenirea la concentrările ministeriale pe care le-au sfârșit organisme dovedite incapabile de a-și atinge scopul. Această revizuire va cuprinde și măsuri de simplificare a așezării unor noi impozite, și în special a celor comerciale, prin reintroducerea într-o formă modernă a patentelor fixe.

Oriunde se va cere îndreptarea legislației actuale, veți avea să dați Guvernului Meu concursul Domnilor Voastre pentru o prefacere îndrumată pe calea orânduirii definitive a așezămintelor publice.

Economile pe cari suntem nevoiți să le facem, nu vor atinge întru nimic organizația și dezvoltarea apărării noastre naționale. Din potrivă, Guvernul Meu va lua măsurile nece-

sare pentruca, odată cu îndreptarea stării financiare prezente, să completăm dotațiile armatei, așa încât ca să fie la înălțimea cerințelor moderne. Inzestrarea ei, chezașia de căpetenie a integrității Statului, nu va fi întru nimic întârziată, Țara, ca și Mine, privind cu aceeași dragoste și cu aceeași încredere către vrednicii Noștri ostași.

Înviorarea și ridicarea producției agricole este condiția de căpetenie a însănătoșirii vieții noastre economice. În acest scop veți avea de examinat următoarele măsuri: degravarea treptată a agriculturii și ușurarea ei, chiar de acum, de contribuțiile exagerate pentru camerele profesionale; stabilizarea proprietății prin grăbirea terminării reformei agrare; activarea desfacerii cerealelor, chiar dacă aceasta ar cere sacrificii materiale din partea Statului și în sfârșit, sporirea și îmbunătățirea producției agricole prin întemeierea de asociații care, inzestrate cu mijloace moderne și credit leștin să poată realiza progresele marilor exploatari în regimul nostru de mică proprietate.

În materie de învățământ, vi se aduce pentru legiferare numai ce nu se poate rezolvi pe cale de regulament într-o acțiune mai potrivită cu nevoile sufletești ale Țării. Proiectele de legi vor privi liberarea Universității, ușurarea învățământului secundar și simplificarea examenului de bacalaureat.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Organizarea și legislațiunea noastră sanitară se cer a fi supuse unei importante prefaceri în sensul unei simplificări, precum și unei coordonări mai conforme cu nevoile și posibilitățile reale ale țării.

Asemenea se va începe unificarea diferitelor legi ale asigurărilor muncitorești.

Ministrul de justiție va lucra și la pregătirea unei unificări legislative care a întârziat prea mult, iar pentru întărirea creditului comercial se vor aduce modificările legislative necesare.

Pentru activarea producției și exportului

nostru vi se va propune introducerea câtorva măsuri legislative noi și revizuirea unora din legile speciale existente.

În ce privește industria țării, Guvernul Meu va veni cu măsuri legale pentru a încuraja constituirea organizațiilor care să îngăduie, odată cu raționalizarea industriei, și controlul efectiv al prețurilor produselor industriale.

Deasemenea în vederea desfacerii produselor noastre se va căuta a se completa sistemul convențiilor noastre comerciale.

Guvernul Meu va trebui să se ocupe cu dificila problemă a întreținerii și completării rețelei de drumuri și șosele din țară, satisfăcând în mai bună măsură nevoile economice și strategice. Pentru asigurarea unui serviciu mai potrivit scopului se va revizui integral legea drumurilor. Se va pregăti coordonarea tuturor mijloacelor de transport, complinindu-se în mod armonic unele pe altele.

S'a întemeiat pentru cunoașterea și soluționarea problemei minoritare un subsecretariat al minorităților, al cărui program vi se va înfățișa cât de curând.

Nici scurtimea firească a unei sesiuni extraordinare, nici concepția politică a Guvernului Meu, în ce privește urgența schimbării legilor, nu îngăduie pentru moment un mai vast program.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Relațiunile noastre cu toate țările continuă a fi amicale și se va face tot ce e cu putință pentru a le întări încă mai mult. Rămân neatluse legăturile noastre cu Statele aliate, cu care suntem legați prin glorioase amintiri și prin dorința de a păstra rezultatele drepte la care împreună cu dânsii am ajuns, ținta noastră fiind întărirea acelei solidarități internaționale care e singura bază posibilă a civilizației cu a atâta greutate întemeiată pe secolarele silinți comune, căci liniștea de care lumea are nevoie atât de mult, nu poate fi dobândită prin schimbările hotarelor, ci prin

Dar nu putem spune, că sf. Anton n'ar fi, simțit atragerea pasiunilor (patimilor) și că n'ar fi fost încercat în inima și simțurile sale de pornirile rele, cari în urma păcatului original (strămoșesc) pătează întreg neamul omenesc. Și el a fost ispitit, dar lupta în contra pornirilor rele a purtat-o cu atâta putere și statornicie, încât a păstrat neatins, până la mormânt, erinul curățeniei. Cine poate spune bucuria care a umplut sufletul sfântului după o învingere atât de mare?

Arătarea cerească

Dar sf. Anton de Padua n'a căpătat, ca preț al triumfului său asupra bucuriilor trecătoare ale simțurilor, numai mângâieri cerești; el s'a bucurat de arătarea „Aceluia care se hrănește printre crini” (Cânt. II, 16).

Tradiția ne spune, că în timp ce sf. Anton ducea în mânăstire o viață retrasă, în rugăciuni, într-o zi Pruncul Isus, strălucind de lumină și având pe buze surâsul (zâmbetul) cel mai dulce, s'a coborât din cer și a strâns în brațele sale de copil pe sf. Anton, mângâindu-l și sărutându-l. Ca amintire a acestei minuni, icoanele înfățișează pe sf. Anton, tânărul franciscan, ținând într-o mână un crin alb, semnul nevinovăției, iar în cealaltă pe Pruncul Isus, pe care-L strânge fierbinte la pieptul său nevinovat.

Minuni de ale sfântului. — Moartea sf. Anton de Padua

După intrarea sa în Ordul călugăresc al sf. Francisc de Assisi, sf. Anton de Padua voi

să meargă în Africa, pentru a-și putea da sângele său pentru Isus, predicând musulmanilor evanghelia. Dar Dumnezeu nu i-a primit această jertfă, căci îmbolnăvindu-se, prin ajutorul pronic cerești fu condus în Italia, unde tănuindu-și cu grijă știința sa, fu pus să facă lucrurile cele mai umile: să spele vasele și să măture.

Într-o zi, trecând prin mânăstirea lor niște călugări dominicani, superiorul (mai marele) mânăstirii chemă pe sf. Anton, dela bucătărie, să țină o predică, zicându-și: „E un călugăr simplu; dacă va vorbi rău, va fi iertat ușor”.

Dar, spre mirarea tuturor, el ținu o predică foarte frumoasă.

Devenit lumina franciscanilor, prin numeroasele sale predici, întoarse la religia adevărată pe mulți necredincioși.

Diavolul încercă de nenumărate ori să-l oprească dela predicile sale, dar sfântul nu se dădu bătut. După ce învinge de mai multe ori pe dușmanul său cel mai înverșunat, diavolul, începe lupta împotriva ereticilor.

Odată unii eretici nevoind să-l asculte, el se apropie de țărmul mării, chiamă peștii și le spune cât de bun a fost Creatorul cu ei, căci le-a dat înotătoare pentru ca să se conducă prin mare și ca să trăiască... Atunci peștii mișcându-se în semn de bucurie, se apropiară de el și îl ascultară. După ce sfântul își isprăvi predica, dându-le binecuvântarea, peștii se retraseră din nou în mare. Această înfruntare mută a peștilor făcu pe cei mai înverșunați să se pocăiască.

Altădată, unul din cei mai eretici, Guillard, evreu de origine, negă prezența reală a lui Isus în sf. Euharistie (nu voia să creadă că Isus se află în sf. Cuminecătură, sub speciile pâinii și ale vinului, cu prețiosul trup și scump sângele său) zicând: „Eu am un măgar, căruia nu-i voi da trei zile să mănânce. Dacă după termenul acesta, lihnit de foame, va lăsa iarba pe care i-o voi pune înainte și se va închina sfintei cuminecături, mă voi face catolic”. Sfântul se învoi. Când, după trei zile, Guillard puse în fața măgarului un coș cu iarbă, aceasta, deși istovit de foame, nu o atinse, ci ingenunche în fața sfintei cuminecături, pe care sf. Anton o ținea în mână. Guillard, făcându-și cuvântul dat, se făcu catolic cu toată familia. După puțin timp el zidi biserica Sf. Petru din orașul Toulouse din Franța.

Dumnezeu a voit să arate sfântului Anton cât de plăcute-i erau lucrările sale.

Pe când era într-o călătorie, a fost primit peste noapte la un om. Acesta, seculându-se noaptea, văzu luminată odaia în care era sfântul. Fără să facă șgomot, intră în odaia lui și văzu coborînd din cer un copil frumos pentru ca să-l mângâie și să șteargă sudorile frunții sfântului, care era în genuchi rugându-se. Speriat că secretul său a fost aflat, se rugă de om, să nu spună nimănui această minune; dar în curând această veste se răspândi peste tot.

Sfântul Anton, care vorbea atât de familiar cu Dumnezeu, a primit dela El și darul profetiei.

desființarea divergențelor morale. Guvernul Meu va căuta a face cât mai însuflețite prin interesele economice și legături culturale, această colaborare.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

România a părăsit prea mult atât vechile tradiții în care s'a întemeiat Regatul, cât și amintirile bune ale unor regimuri străine, pentru o ideologie curentă, cărui i s'a jertfit prea mult. Forme complicate, neasimilabile, se cer înlăturate ca, în cadre mai simple, însăși comunitatea să poată activa, determinând crearea de instituții potrivite cu adevăratele ei nevoi.

În această operă, aportul Ardealului și Basarabiei vechi, țări românești iubite, cea din urmă fiind cea mai vitreg tratată de soartă, ni-a lipsit până acum prea mult și cea mai atentă îngrijire sub toate raporturile va căuta să trezească acolo prețioase virtuți active de care avem cea mai mare nevoie!

E de dorit, ca înjurul acestei sforțări de completă refacere să se găsească, nu numai o înțelegere parlamentară, dar și acel sprijin al opiniei publice, care întărește acțiunea guvernelor.

La această muncă, în care se cere și mult timp și multă sinceritate activă, vă invit, în cursul legislaturii Domnilor Voastre, cu încredere în virtuțile cetățenilor României și în viitorul acestei iubite țări.

Să vă ajute Dumnezeu să puteți lucra împreună pentru singurul bine al Patriei, căreia îi aparțineți deopotrivă!

Declar deschisă sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare.

Carol.

Parlamentul a început ședințele

Încă în aceeași zi de Luni, 15 Iunie, la ora 4 după amiază, Parlamentul cel nou a ținut întâia sa ședință. S'a ales președintele, care până la întărirea nouilor aleși este, după lege, cel mai bătrân dintre parlamentari. Mai bătrâni s'au găsit că sunt dd. A. C. Cuza și

generalul Racoviță. Cuza auzindu-și numele a strigat simbind:

— Da, domnilor, durere eu sunt cel mai bătrân aici!

Erau însă glasuri cari cereau pe generalul Racoviță. Atunci d. Iorga, primul ministru a zis:

— Să fie președinte cel mai bătrân, cum cere legea! Noi nu vrem nici să îmbătrânim pe d. Racoviță, nici să întinerim pe d. Cuza!

Și președinte s'a proclamat d. A. C. Cuza dela Iași. Încă în aceeași ședință d. Iorga a mai spus: Dorim ca deputații să aibă câte 3 ședințe la zi. Incepem cu trei și mai târziu vom putea cobori la una. Rău ar fi să începem cu o ședință și să isprăvim cu patru!

Validările sau întărirea nouilor aleși

Seara după ora 9, deputații s'au adunat pentru întărirea celor ce au fost aleși. Validările se fac așa, că se pun pe masa adunării contestațiile sosite din secțiile de votare și parlamentarii arată și cu graiul plânsorile sau nedreptățile ce s'ar fi făcut în alegeri.

La validări s'au ridicat contestații mai întâi împotriva alegerilor prin cari au fost declarați aleși comuniștii. S'a arătat că propagandiștii comuniștilor au umblat prin comune, răspândind minciuna că Regele a fugit din țară și împărțind tipărituri în cari se spunea: Jos cu Regele!

Deputații toți s'au ridicat ca un singur om, în potriva comuniștilor și le-au strigat:

— Să plece la Moscova! Afară cu ei!

Alte contestații s'au ridicat de către Unguri pentru alegerile din Săcuime. Hangoș peste măsură a fost deputatul Gyárfás din Târnava Mică și Willer, cărora însuși primul-ministru le-a spus:

acesași zi clopotele din Lisabona, puse în mișcare de o mână nevăzută, serbară triumful mare al acestui sfânt, pe care Italia l-a răpit Portugaliei.

Moștele sfântului Anton de Padua au fost așezate în biserica din Padua.

Când după 32 de ani, în 1253, s'a deschis sicriul, carnea era descompusă și nu se mai vedeau decât oasele, dar limba, care răspândise cuvântul lui Dumnezeu în Franța și Italia, era întreagă, nestricată ca și la moartea sfântului. Tot în starea aceasta se află și acum în biserica din Padua.

Să ne unim deci cu catolicii din lumea întreagă, cari au sărbătorit în zilele acestea pe „Sfântul Minunilor.“

Să-i cerem să ne dea ajutorul pământesc de care avem nevoie, dar mai ales ajutorul de a imita viața sa sfântă și virtuțile sale nobile, pentruca după moarte să fim vrednici de a vedea veșnic pe acelaș Prunc Isus, pe care sfântul Anton de Padua l-a ținut în brațele sale.

După diferite izvoare franceze.

Barna Sever Octavian

Elev cl. VI lic. Blaj.

Vă plângeți că vi-s'ar fi furat voturile. Dar eu știu, că dumneavoastră, ungurii, veacuri de rândul ați furat sufletele Românilor! Dacă Românii din Ardeal ar fi vorbit așa în Parlamentul vostru, ar fi fost dați afară pe ferești..!

A doua zi, Marți dimineața, în 16 Iunie, s'au contestat alegerile unde au fost neîndreptățiți național-țărăniștii. A vorbit d. Ioanițescu despre alegerile dela Buzău. Și s'au certat rău liberalii-georgiști cu duciștii. Duciștii le-au strisat „șarlatani“ la georgiști, cari nu le-au rămas datori.

O mare nenorocire în Franța

Mai multe sute de locuitori din orașul Nantes au plecat Duminecă în 14 Iunie, să facă o plimbare cu vaporul spre insulele din apropierea țărmurului mării. La înapoiere s'a iscat o furtună îngrozitoare. Vaporul era mic și vechiu iar oamenii de pe vapor prea mulți. Un val cumplit a luat vaporul pe la cioc și l-a răsturnat într-o clipă ca pe-o coajă de nucă. Toți pasagerii au apucat sub vapor și, înafară de 12 persoane cari săriseră mai curând în apă, n'a scăpat nimenia, nici marinarii. Sunt peste 450 de înecați, cea mai mare parte femei și copii, cari plecaseră la plimbare de plăcere și nu s'au mai întors acasă.

Franța este în mare doliu pentru această cumplită nenorocire.

Furtună grea în Anglia

Luni în 15 Iunie asupra orașului Londra s'a deslănțuit un vânt ne mai pomenit, care a descoperit o mulțime de case și a ucis oameni.

Vântul a fost urmat de rupere de nori. Apele au înecat marginile marelui oraș și a oprit trenurile și tramvaiele.

În ținuturile unde n'a fost furtună este o căldură înăbușitoare. În urma unei așa de mari călduri, englezii se tem că vor urma și alte furtuni ca cea de Luni.

Frumoasa expoziție de lucru de mână, a școalelor de fete din Blaj

Doamne, cum se veseleşte inima omului când vede ceva frumos! Bunul Dumnezeu a lăsat apa, ca omul să n-aibă numai clipe de năcaz și amărăciune în viață, ci să mai aibă și de acelea frumoase, cari să-l înalțe și să facă să aibă inima de bucurie și de mulțumire. Și a mai lăsat bunul Dumnezeu, ca clipele plăcute, să rămână mai adânc întipărite în minte decât cele neplăcute.

Niște clipe plăcute — și foarte plăcute — am avut noi cei din Blaj în Dumineca de 14 Iunie, când am văzut *expoziția de lucru de mână* aranjată de copilele cari învață școală la școlile de fete din Blaj în „Institutul Recunoștinții.“

Pe lângă învățatura de carte și de limbi, ca franceză, germană, latină și grecească, fetițele eleve se mai îndeletnicesc și cu gospodăria și cu lucru de mână. Acel lucru de mână, care din bunicele noastre a făcut adevărate meștere-artiste — cum n'a mai avut nici un alt neam. Căci unde s'au mai văzut crâtințe țesute cu atâta meșteșug, ca la noi? Cine a putut să vadă o iie sau o cămașă chindisită cu atâta dibăcie, ca la noi? Apoi covoare minunate, fețe de perină cusute de gândești că sunt icoane făcute de sinele din povești, calmile dela grindă chindeele dela icoane și podoabele fetelor și ale nevestelor.

Pe când predica într'un oraș din Franța, se apropie de el un om desfrânat. Credincioșii crezură, că sfântul Anton îl va muștra pentru viața sa, dar el ingenunche în fața lui spunând că vede în el un viitor martir al lui Isus Hristos. Aceasta profecție se împlini în curând. Plecat cu un episcop la Palestina, a fost cuprins de un atât de mare zel (răvnă) pentru încreștinarea Arabilor, încât le predică religionea adevărată și în sfârșit a fost martirizat pentru credința în Isus Hristos.

Multe alte minuni a făcut sfântul Antoniu de Padua, deaceea el se mai numește și „Sfântul Minunilor“. Prin nenumăratele sale minuni el a adus în biserica lui Isus Hristos o mulțime de necredincioși.

Dar ora, când această mare lumină trebuia să înceteze de a mai arde, sosi. Oboselile vieții sale apostolice i-au secat toate puterile trupului și în 13 Iunie 1231, după ce s'a marturisit și cuminecat, primind sângele și trupul aceluia pe care cu câțiva ani mai înainte a avut marea fericire de a-l primi în brațele sale nevinevate, și după ce văzu pe Isus și Maria coborând din cer pentru a primi nobilul său suflet, sf. Anton de Padua muri.

Abia muri sfântul Anton de Padua și copiii orașului, înștiințați de moartea sa printr-o inspirație supranaturală peste fire și astfel, alergară pe străzi strigând: „A murit sfântul!“

După un an, în 1232, papa Grigorie IX a așezat pe Anton în numărul sfinților și în

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Dela război încoace — durere — rar se mai îndeletnicesc femeile de pe la sate cu acest meșteșug minunat al țesutului și al cusutului. Fetele și tineretul muieresc pare că s'a domuit. O fată, decât să mai coase cinci-șase săptămâni la o iie, mai bine își cumpără o bluză de carton ori de glot ori de satin, cu 100-200 Lei, și o poartă pe aceea. Decât să mai stea strâmbă asupra războiului și să mai îmbredelească fire de bercă, arniciu s'au de ibrișin, ca să-și facă crătință ori fețe de perină, mai bine înduplecă pe părinți, să vândă un vițel, ori chiar să ia bani din bancă, pentru a cumpăra perini de jolj cu cipcă la cap, sub care pune o bucată de glot galben sau roșu, ca acesta să-i formeze podoaba casei.

În loc de crătință țesută cu fluturi și cu alesături, își cumpără o rochie din boltă, scurtă până la genunchi; și așa prin satele noastre meșteșugul țesutului și al cusutului, pare că a cam început să-și dea ortul popii: căci fetele mai mult seamănă a slujnice dela oraș decât a harnice gospodine de prin sate.

Dar pentruca acel meșteșug minunat al țesutului, al cusutului și al chindisitului să nu piară cu totul: cei mai mari și mai cuminiți, au hotărât foarte cuminte, ca aceea ce nu se mai face pe sate, să se facă în școală; ceea ce gospodina dela sat nu mai vrea să facă, să facă doamnele și domnișoarele.

Și gândul acesta a reușit. Ceea ce pe sate aproape de loc nu mai poți să vezi, poți să vezi la școlile de fete, unde sunt profesoare harnice, cum sunt cele dela Blaj.

Duminecă în 14 Iunie, după sfânta slujbă, mă iau cu niște prieteni, ca să vizităm expoziția de lucru de mână, făcut în acest an de școală, și despre care eu știam din anii trecuți, că este ceva vrednic de văzut.

În sala de gimnastică, — o căsoaie mare cât o biserică dela oraș —, jur împrejur pe pereți și pe mese era o splendoare și o frumusețe care făcea să-ți salte inima de bucurie. Elevele dela școlile din Blaj, s'au silit fiecare să pună în fața privitorilor lucrul de mână — cusătură, chindisitură, țesătură —, pe cari ele le-au lucrat de astă toamnă. Apoi să fi văzut: Ici o perinuță cusută cu niște flori, de îți stă mintea în loc când te uiți și te gândești că aceea a ieșit din degetele unei fetițe de școală; dincolo o iie chindisită numai cu negru și cu fir, de nici măiastra cea mai pricepută n'ar putea să o facă mai frumos: dincolo niște chindee, de gândeai că sunt scrise nu cusute; de altă parte o icoană cusută în loc de a fi vopsită; o altă icoană cu rama îmbrăcată în chindisituri; fețe de mese, hăinuțe cu chindisituri și inflořituri de prin Bănat, dela Câmpulung, dela Argeș, dela Tulgheș și alte multe minunății pe care numai acela le poate prețui care le-a văzut.

Bucuria și desfătarea ce o simți văzând aceste minunății, este ca atât mai mare cu cât te gândești că le-au făcut elevele noastre, copile de țărani, învățători și preoți, cele mai multe de pe la sate, cari mâne-poimâne vor fi dăscălițele, preotesele și notărășițele satei noastre, și cari cu pilda lor de harnicie și de bună gospodărie, vor da imbold și fetelor și nevestelor de pe la sate, ca în serile cele lungi de toamnă și de iarnă, să pară așisderea, ca să nu moară frumosul meșteșug al țesutului și al cusutului din poporul nostru, meșteșug cu care ne putem fâli înaintea tuturor neamurilor pământului.

Laudă se cuvine harnicelor copile eleve ale școlilor din Blaj, dar mai presus de toate, cea mai mare laudă se cuvine domnișoarei Maria Dan, profesoara de lucru de mână, care atât de bine a știut să povățuiască, să instrueze și să îndrumeze pe fetițele școlilor din Blaj către tot ce este frumos, plăcut, atrăgător, bun și folositor pentru arta casnică și pentru mândria femeii române. Dr. N. LUPU.

Trimisul Papei scos din țară afară. Nici nu-ți vine a crede urechilor, dar adevărul este așa. Trimisul Papei, pe lângă guvernul lituan (din Lituania), a fost silit să părăsească țara în timp de câteva ore. Casa în care locuia a fost înconjurată de poliție și un ofițer a intrat și a arătat ordinul de scoatere din țară. A fost pus apoi într-o trăsură și dus sub puternică pază militară până la graniță. Cauza acestei purtări se crede a fi faptul, că trimisul Papei avea de gând să țină un discurs despre relațiile dintre Vatican și guvernul Lituaniei.

Căsătoria Principesei Ileana. În săptămâna trecută a sosit la București Principele Anton de Habsburg, logodnicul (mirele) A. S. Regele Principesa Ileana. Cinstitul oaspe, și de acum membru al Familiei noastre Regale, a fost așteptat la Băneasa de miniștri și mulți oameni de seamă din București. În Joia trecută s'a hotărât chiar ca nunta Principesei Ileana, cu Principele Anton de Habsburg, să aibă loc la sfârșitul lunii acesteia. Nunta se va face în București sau în Sinaia.

Scufundarea submarinului „Poseidon”. Submarinul englez „Poseidon”, ciocnindu-se cu un vapor de comerț, s'a scufundat. Optsprezece dintre oamenii cari erau în slujbă pe submarin au scăpat cu înnotul, iar ceilalți au pierit în valurile mării. Vestea acestei nenorociri a produs mare mâhnire în sufletele tuturor căci, submarinul „Poseidon” era cel mai mare submarin englez. El avea 1475 de tone (1 tonă este egală cu 1000 kg.) și era provăzut cu un tun de 120 milimetri. Îndată după scufundare, mai multe vapoare au plecat în ajutor. Scafandrii (scufundătorii) cei dintâi n'au dat însă de urmele submarinului.

Cutremur de pământ în apusul Europei. Azi cutremurele de pământ nu mai sunt lucruri de mirat. S'au auzit atâtea și s'au simțit atâtea încât toți oamenii le cunosc. Cei cari au simțit însă mai puțin cutremurele de pământ, în acești ani de după războiu sunt: Francezii și mai ales Englezii. Cutremurul a scuturat o parte din Franța și din Anglia. Scuturăturile n'au fost însă așa de puternice, ca să poată strica așezările omenești. Ba într-o parte a Angliei abia s'au simțit scuturăturile cutremurului. Totuș Englezii s'au speriat și spun, că de 35 de ani n'au mai simțit un cutremur așa de puternic.

Se vor întări legăturile comerciale dintre România și Ungaria. Oamenii de comerț din Ungaria ca și cei din România își bat capul cum ar putea face, ca legăturile comerciale (de vânzare și cumpărare) dintre cele două țări să fie mai multe și mai solide. Ca să se ajungă la așa ceva, aso-

ciațiile mari de comerț din amândouă țările au intervenit pe lângă ministere pentru permiterea întemeierii unei camere de comerț româno-ungară, ungaro-română. Aceste oficii se vor ocupa în special cu diferitele chestiuni, cari împiedecă comerțul între cele două țări.

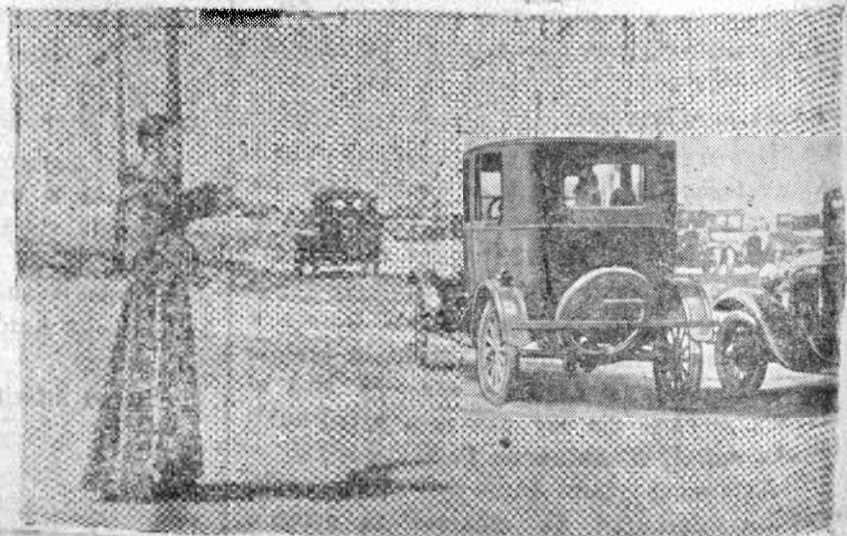
Di Bruening și Curtius la Londra. Cancelarul Germaniei di Bruening și ministrul de externe, di Curtius, au fost săptămâna trecută la Londra. Cei doi conducători ai Germaniei au avut în Londra o lungă convorbire cu mulți oameni de stat. Cea mai însemnată discuție a fost însă aceea pe cari au avut-o cu primministrul englez, di Mac Donald în castelul acestuia din Chequers. Ceea ce s'a vorbit nu știe nimeni. După ce s'au reîntors ei au spus anumite lucruri, dar cu siguranță n'au spus lucruri importante. Vizita aceasta a celor doi germani, la prim-ministrul Angliei, n'a prea plăcut unor țări din Europa.

Adunarea Internațională a sburătorilor. În săptămâna trecută s'au adunat la București, sburători din toată lumea. S'a ținut anume la noi congresul (adunarea) generală internațională a sburătorilor. Pentru noi Români trebuie să fie mare cinste faptul, că președintele societății internaționale este un român, prințul Valentin Bibescu, care a condus aeroplanul spre Asia. Din prilejul acestei mari adunări, s'au făcut și întreceri între sburători. Întrecerea a constat în fuga cea mai mare. Au fost premiați următorii piloți (conducători). I. Frez, elvețian, care a câștigat în fugă 675,83 puncte i-s'a dat premiul de 460 mii lei; II. Olteanu, român, care a câștigat 628,8 puncte, premiul de lei 200 mii; III. Skryjinski, polonez, care a câștigat în fugă 583,5 puncte, premiul 100 mii lei; IV. Manolescu, român, cu 526,3 puncte, lei 50 mii; V. Lombardi, italian, cu 525,3 puncte, lei 30 mii; VI. Faugier, italian, cu 518,4 puncte, lei 20 mii; VII. Robiano, italian, cu 516,8 puncte, lei 20 mii. Din rezultatul acestei întreceri se vede iarăș, că aviația noastră se ține între cele mai bune și mai lăudate din Europa.

Lăcuste și la noi în Basarabia. Mai multe cîrduri de lăcuste plecând din bălțile dobrogene s'au pornit spre șesurile Basarabiei. În timp foarte scurt ele au distrus hotarele a lor 32 de sate. Locuitorii năpăstuiți se luptă din greu cu stărpirea lăcustelor, dar ele sunt foarte multe și se înmulțesc grozav de repede și de des, așa încât cu greu le pot împușina. Numai așa se pot prăpădi, dacă sunt omerite dintr'odată.

Călugăr polițist

În orașul Detroit din statul Michigan, care se ține de Statele Unite Nordamericane, atâtea lume merge la biserica franciscanilor (un ord călugăresc din care avem și noi câțiva călugări în dieceza Orășii), încât multele automobile, cu cari vin credincioșii, împiedecă circulația. Starețul mănăstirii a poruncit deci unui călugăr să facă pe polițistul și să îndrume automobilele de așa, ca să nu se împiedece circulația. Chipul nostru arată pe călugărul polițist și multele automobile cari vin spre biserica sfântului Antoniu de Padua. Și din fotografia aceasta se vede, cât de credincioși sunt Americanii și câte putem învăța de la ei.

Și din fotografia aceasta se vede, cât de credincioși sunt Americanii și câte putem învăța de la ei.

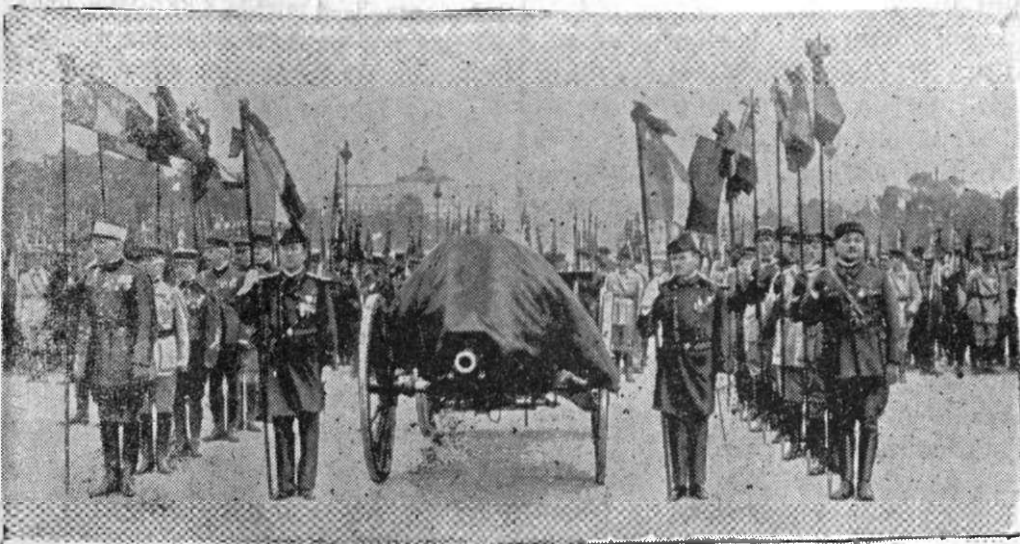
Tren oprit de lăcuste. Lăcustele sunt păgubitoare și prin faptul că sunt mănăcioase, dar mai mult prin mulțimea lor. Ele călătoresc dintr'un loc în altul în cărduri așa de mari, și așa de multe la un loc încât se întunecă soarele. Vin ca un nor negru și locurile unde le ajunge foamea sunt în câteva clipe uscate. Ca să ne putem închipui și mai bine mulțimea lăcustelor, să ne dăm seama câte musculițe de acestea ar trebui ca să oprească un tren din mers. Ar crede poate cineva că nu e cu puțință. Ba da, căci cazul s'a întâmplat nu de mult în Sardinia, unde un tren a fost îngropat pe deaftregul de un nor de lăcuste. Au trebuit să muncească oamenii foarte mult până să deschidă drum locomotivei.

Două nenorociri mari la Someșeni-Cluj. În preajma adunării internaționale a sburătorilor, aerodromul Someșeni, de lângă Cluj, a fost rostit cu două mari nenorociri de aviație. Cu două zile înainte de adunarea aceea dela București, căpitanul Cristescu, împreună cu locotenentul Antoniev, au făcut un sbor de probă pentru întrecerea la care voiau să ieie parte. Nu se știe din care cauză, la coborire avionul n'a mai putut fi condus și s'a răsturnat, punând în mare primejdie viața celor doi ofițeri. Căpitanul Cristescu s'a ales cu multe arsuri și o rană mare la cap, iar loc. Antoniev cu amândouă picioarele rupte. Căpitanul Cristescu este unul dintre cei mai buni piloți ai noștri și el a avut cinstea de a aduce, în anul trecut pe M. Sa Regele Carol II. dela Vadul Crișului până la Cluj.

O zi după această nenorocire, și alta mai înfiorătoare a îngrozit inimile celor dela aerodromul Someșeni. Venise din București inginerul Brătescu, cu scopul să ia parte la întrecerea cu avionul. Acolo la Someșeni a voit să facă o probă de coborire cu parașuta. În acest scop s'a înălțat într'un avion până la 2000 metri și de acolo a sărit. Nenorocirea a fost însă că parașuta n'a funcționat și inginerul Brătescu a căzut la pământ ca orice altă greutate. Lovitura de pământ a fost atât de puternică încât întreg trupul i-s'a schimbat într'o grămadă de carne.

Un sătean în luptă cu un șarpe de 5 metri. În comuna Jidovești jud. Mehedini, s'a întâmplat în 4 Iunie o adevărată grozăvie. Mai înainte cu câteva zile, niște oameni au văzut pe câmp un șarpe mare și cu corn în frunte. Oamenii, fiind cu sapele 'n mână, l-au alungat. Șarpele s'a dus în via săteanului Const. Tuțoni, a găsit o grămadă de vițe vechi. Aici și-a ales șarpele culcuș, cu nădejdea că nu va mai fi alungat de nimeni. În ziua numită omul cu via a venit la sapă și săpând tocmai pe lângă vițe, s'a simțit parcă ciocănit cu ceva. Adecă ce era șarpele l-a lovit întâi cu cornul ca apoi după ce este ruptă pielea să prindă cu gura. Omul s'a uitat în jur și nevăzând nimic a început să miște vițele. A rămas înlemnit când a văzut namila de șarpe care sta încolăcit și cu capul gata de atac. Omul a strigat băiatului să-i arunce securea și să fugă că a dat peste un „balaur”. Băiatul i-a aruncat securea dar șarpele a prins-o și s'a încolăcit pe ea. A cerut omul un par și șarpele l-a prins și pe acela, alături de secure. Deodată infuriat șarpele s'a repezit la om și cât ai bate în palme s'a încolăcit în jurul trupului său. Cu cornul a început apoi să spargă pielea omului, iar cu gura să sugă sânge și să muște din carne. De frica morții omul s'a încordat însă și datorită unei lovituri bune șarpele a fost amețit puțin. Copilul a abierat și au venit mulți oameni înarmați cari au tăiat șarpele în bucăți. Măsurând fiecare bucată s'a constatat că întreg șarpele avea mai mult de 5 metri lungime.

Patriotismul Francezilor

Nici un popor din lume nu-și iubește patria ca Francezii. Aceasta s'a dovedit mai ales în cursul marelui războiu, când numai lor li-s'a putut mulțumi că am ajuns la izbândă. Ei își cinstesc eroii ca nici un alt popor. Pe cei mai mari eroi al lor îi îngroapă în așanumitul dom al invalizilor, unde sunt o mulțime de sicrie de ale acestor mari eroi, între cari și a marelui Napoleon. Chipul nostru înfățișează transportarea rămășițelor pământești ale marelui erou mareșal Foch și a altor 16 generali eroi în Domul Invalizilor. Sicriul mareșalului a fost așezat pe un afet (dric) de tun. În mijlocul soldaților cari țin în mână steagurile.

În luna viitoare va fi o nouă încercare europeană? Din multele nemulțumiri, cari stăpânesc sufletele popoarelor din Europa, foarte ușor și pe neașteptate ar putea izbucni o nouă încercare în războiu. Toți conducătorii de țări au această grijă și teamă. Considerând însă străduința ce o depune Liga Națiunilor pentru păstrarea păcii între popoare nimeni n'ar fi presupus, că ne aflăm în ajunul unui alt mare războiu european. Un singur om mare are această presupunere. El este generalul Ludendorff, fost șef al marelui cartier general al armatei germane, în timpul războiului trecut. Într'un articol publicat în gazete, generalul Ludendorff, ocupându-se de diferitele legături pe cari le au țările din Europa, între ele, precum și de scopurile războinice ale unora, — Rusia și Italia — prezice că un nou războiu european este foarte apropiat. Ba, generalul precizează chiar că viitorul războiu se va întâmpla în luna Iulie a acestui an. Fiindcă țările sunt astfel legate una de alta, ca în caz de primejdie să se ajute împrumutat, generalul german crede, că noul războiu va cuprinde iar întreagă Europa. Aceasta e părerea generalului Ludendorff. Credem însă că prezicerea dsale va fi greșită, căci nici o țară nu e așa de buiacă, și în traiu așa de bun, ca să-l vină gust de răfuială.

Pedepsirea spionilor sovietici. După judecată de câteva săptămâni, consiliul de războiu a ajuns în sfârșit să dea și pedeapsa cuvenită celor cari, s'au făcut vânzători de țară. Mai aspru pedepsiți au fost maiorul *Verzanu Grigorie*, la 20 ani muncă silnică și degradare militară și *Averbuch Ionel* tot la 20 ani muncă silnică. Acesta din urmă este fugit din țară și a fost judecat în lipsă, ceilalți au fost pedepsiți: 5 înși la 15 ani muncă silnică; 2 înși la 12 ani muncă silnică; 5 înși la 10 ani muncă silnică, 1 la 8 ani muncă silnică; 1 la 7 ani muncă silnică; 4 înși la 6 ani muncă silnică; 4 la 5 ani muncă silnică. La simplă închisoare au fost condamnați 4 înși dintre cari unul la 10, altul la 5 ani, 2 ani și 1 an. Patrusprezece înși dintre vinovați cari au scăpat de sub mâna poliției, trecând granița, au fost judecați și ei și pedepsiți la câte 15 ani muncă silnică fiecare. Nevinovați au fost găsiți 7 înși din cei 48 de înși câți au fost înaintați în fața judecății. Ceilalți treizeci și nouă toți și-au luat răsplata muncii

lor nerușinate. Cetățenii țării vor fi liniștiți de de acum în suflute, căci cei ce ne pun viața în primejdie au fost pedepsiți. S'ar mai putea întreba cineva, de ce nu s'au pedepsit baremi unii cu muncă silnică pe viață, căci în adevăr meritau și această pedeapsă.

Dușmanii trifoiului și a luțernei

— Gândacul luțernei —

Când vara e secetă mare, ori iarna e frig mare și luțerna se prăpădește, economii cred, că s'a prăpădit din cauza secetei sau a frigului. Se poate să fie și aceasta cauză. De celea mai multe ori însă adevărata cauză a prăpădirii luțernei nu este nici seceta nici frigul, ci este un gândac mic: *Gândacul luțernei—Sitones.*

Acesta este un gândac mărunț, cu capul lungăreț și de culoare surie verzuie. E mișel de n'are păreche. Se preface că e mort nu numai atunci când e amenințat de vre-un dușman, ci și atunci când se apropie cineva de el. Și cum seamănă la culoare cu pământul, să-l cauți cu lumina și nu-l găsești.

Se ivește prin Aprilie. Adeseori și mai de grabă. Pe câte un fir de luțernă stau îngrămădiți câte zece-cincisprezece. Dacă îi atingi, repede se aruncă la pământ, își string picioarele pe lângă trup și stau câte cincisprezece minute nemișcați. Iți vine să crezi, că sunt morți. Dacă e liniște în jurul lor, se ridică din nou pe firul de luțernă și încep să-i mânânce frunzele.

Nu mânâncă frunza întreagă. Mușcă din marginile frunzei, așa cum ar mușca un copil dintr'o strujă de pâine.

Frunzele de luțernă fiind mici de departe mușcăturile abia se pot observa. De aproape însă se văd bine,

par'că ar fi semnele ce se fac pe urechile oilor pentruca să se poată cunoaște mai bine.

Gândaoul luțernei, trăiește și pe alte plante. Ii plac mai ales leguminoasele. De aceea se poate găsi și pe trifoi, pe mazăre, pe mazăriche precum și pe mlădițele tinere ale salcâmului.

La început s'ar părea, că mușcăturile acestui gândac, n'au mare însemnătate. Dacă însă sunt mulți și atacă luțerna tină, otăvită, pagubele sunt mari. Luțerna nu se mai poate împotrivi și se prăpădește.

Afară de aceea atacă și rădăcinile luțernei și încă în două rânduri în cursul unei veri. Anume prin Mai și prin August, când petrece în pământ în stare de viermuleț mic. În acestea luni înzădar îl vei căuta pe frunzele luțernei, căci nu se află. S'a ascuns în pământ unde pune ouă. Iar din ouă ies viermuleții, cari rod rădăcinile luțernei. Și rod rădăcinile, chiar în timpul acela, când se cosește luțerna. Așa că luțerna atacată deasupra de coasă și în pământ de viermuleții gândacului, e cu neputință să nu sufere, mai ales dacă vine și o vreme săcetoasă.

Peste iarnă petrece pe sub grămezile de luțernă, trifoi sau alte plante putrede.

Când vremea e potrivită, cade ploaie din abundență și pământul încă e destul de gras, luțerna se împotrivesc acestui gândac și par'că nu suferă. Suferințele se ivesc însă iarna, căci firele ce au fost atacate nu pot răbda greutatea iernii și încetul pe încetul se prăpădesc.

Gândaoul luțernei se poate stârpi ușor și fără cheltuială. Se stârpește adunându-se cu un rociu de pânză în formă de săculeț. Stârpirea se face în Aprilie și în Iunie când trăiesc gândaci mai mulți. Se începe stârpirea numai după ce s'a uscat roua.

Intr'o săptămână se poate aduna de câte două-trei ori. Gândacii adunați se opăresc cu apă fierbinte, apoi se pun să se uște și pe urmă se dau la galițe.

Gălbenuș de ou fabricat din iarbă

Doi profesori nemți, anume Erik Kuhl și Winterstein, au reușit să fabrice gălbenuș de ou din iarbă. Se zice, că dintr'un chilogram de iarbă, se pot fabrica cinci sute gălbenușuri. Iar puterea de hrănire, gustul și culoarea acestor gălbenușuri este ca și a gălbenușurilor din ouăle de găină. În ce privește prețul acestor gălbenușuri, spun cei doi nascocitori, că pe prețul alor zece ouă de găină, poți cumpăra o sută de gălbenușuri fabricate din iarbă.

Cum se vindecă râia la animale

Un leac bun contra râiei atât la porci, cât și la celelalte animale, boi, cai, câni și altele este ungerea cu o amestecătură făcută din două părți ulei de floarea soarelui sau ulei de in curat și o parte de petrol. Se unge animalul în fiecare zi, 3-4 zile de-arândul și boala trece. Se mai obicinuește să se spele și cu zeamă de tutun și spânz, fierțe la olaltă. Să spună însă, că e mai bun leacul cel dintâi.

Oaie ce dă lapte cât o vacă

Oaia grecească Scopeios, dă pe an 470 kgr. lapte, 3-4 miel și 2 kgr. lână. Lâna acestei oi este mai bună ca și lâna ce o dă oaia țigale dela noi. Oaia noastră țigale, dă tot 2 kgr. lână, însă numai 40-50 kgr. lapte și un miel pe an.

Unghia intrată în carne

Dacă unghia dela picior crește în carne, trebuie să se topească sau și să se toarne între unghie și carne. Cu încetul unghia se trage din carne. Dacă însă unghia a intrat adânc în carne, bolnavul trebuie să meargă la doctor, să-i taie și să-i scoată unghia din carne.

De când se cultivă tutun în țara noastră

Tutunul a început să fie cultivat în țara noastră în veacul al 17-lea. Prin veacul al 19-lea, tutunul românesc a ajuns să fie cumpărat de Austria, Rusia, Turcia și Franța. Monopolul de Stat al tutunului s'a introdus la noi în 1872, iar din anul 1879 însuși Statul se ocupă de cultivarea și vânzarea tutunului. Cu cultivarea tutunului, la noi în țară se ocupă azi cam o sută de mii de familii. Iar încasările Statului pe an, după tutun, se ridică la cinci miliarde lei.

Ion Popu-Câmpeanu

Corespondentului dela Tăuni. Articolul trimis nu se poate publica.

Cismașiu Ștefan. Bani de cari ne întrebați i-am primit. Abonamentul plătit pe întreg anul 1931.

Ștefan Cionta. Numerele ne primite le-am trimis din nou. Adresa am schimbat-o pe adresa Părintelui B. Romila.

Summ primite: Tătar Patriciu 360; Tătar Vasile 45; Moiş Vasile 45; Socol Gedeon 180, Nistor Vasile 200; Nicolae Vlad 180; Pop Ioan 200; Gavril Traica 220; Talabe Victor 100; Ursa George 45; Albu Teodor 100; Roșca Gheorghe 100; Gheorghe Șurubar 45.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cele mai potrivite premii la examene

sunt fără îndoială „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Lată numerii apărute până acum:

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moștenii ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Talcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Talcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Talcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care află tot creștinul explicați apostolii, cari sunt cei mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta cuminecătură, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

Cereți-le dela Iibărta Seminarului teologic din Blaj și la oricare librărie din țară.

Concurs

Curatorul bis. gr. cat. din Breaza propopiatul Reghin, publică concurs pentru complectarea postului de cantor, pe lângă următorul salar:

- 1. Locuință.
- 2. 4 jug. arător, 1/2 jug. cositor.

Cel ales va avea să supoarte toate dările către stat, județ și comună.

Reflectanții sunt datori a-și înainta cere-rile, însoțite, de Extrasul de botez și Diplomă de cantor până la 20 Iulle 1931, fiind obligați a se prezenta în una sau două Dumineci pentru a cânta în biserică.

Breaza, la 1 Iunie 1931.

(1423) 1-1 **Curatorul bisericesc**

Nr. G. 4883-1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziunii No. 1575-1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclaman-tului firmei „Prima fabrică rom. de basmale” repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyed,y, pen-tru încassarea creanței de 3719 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Iulle 1931 ora 5 p. m. la fața locului în comuna Blaj No. unde se vor vinde prin licitație pu-blică judiciară: 12 m. stofe de ață, 12 m. stofă cakkii în valoare de 20.800 Lei.

În caz de nevole și sub prețurile de esti-mare.

Blaj, la 9 Iunie 1931.

ARTHUR BERAN portărel

1424 1-1

Aduc la cunoștința maiestrilor rotari, că în magazia mea am de vânzare Obede, spițe, fusuri și leoci

pentru cară, în cantități mari. Prețul: la obezi buc. 4 Lei, spița 2 Lei, toate în calitatea cea mai bună și uscate.

IOAN DRAGAN comerciant, BENIC județul Alba. 3-4

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRĂRIA SEMINARULUI — BLAJ